

OZVENA Z BOBROVCA

Číslo 3

jún, júl, august 2000

Ročník: IV.

Z O B S A H U :

*Svetové stretnutie Liptákov * Prvý redaktor Ozveny z Bobrovca * Osobnosti našej obce * Doba rekatolizácie
* Zo spolkovéj činnosti v Bobrovci * Postrehy zo života obce * Mladí umelci * Literárna príloha*

SVETOVÉ STRETNUTIE LIPTÁKOV

V dňoch 19. - 25. júna 2000 sa v okresoch Liptovský Mikuláš a Ružomberok uskutoční „Svetové stretnutie Liptákov“, ktorého cieľom je naplniť jeho motto „S novým tisícročím prichádza do Liptova svet“.

Toto podujatie sa pripravuje s úmyslom pozvať na návštevu Liptova všetkých žijúcich rodákov z celého sveta, ktorí v minulosti z rôznych dôvodov zmenili svoje rodisko. Oživiť ich spomienky a pripomenúť čas tu strávený a predstaviť Liptov ako oblasť, na ktorú môžu byť hrdí, ktorý sa k Liptovu ako región s nesmiernym bohatstvom krás, ktorý aj z historického pohľadu i zo súčasnosti patrí medzi kultúrne klenoty našej vlasti. Pripomenúť rodákovi zo Slovenska ich rodný kraj v celej kráse tak, aby sa im natrvalo vryl do srdca a spolu s obyvateľmi Liptova vytvárali kraj, kde sa budú často a radi vracieť. Kraj, na ktorý môžu byť hrdí, ktorý sa k nim hlási a chce ich pri ďalšom rozvoji prizvať k spolupráci.

Súčasnou programom Svetového stretnutia Liptákov 2000 budú slávnostné zasadnutia mestských a obecných zastupiteľstiev, stretnutia rodákov v jednotlivých mestách a dedinách, živá reťaz (symbolické spojenie miest Liptovský Hrádok, Liptovský Mikuláš, Ružomberok spojením rúk, ako symbol súdržnosti Liptákov), koncert vážnej hudby špičkových slovenských umelcov v drevenom artikulárnom evanjelickom chráme vo Svätom Kríži, slávnostné galaprogramy, historický sprievod v mestách s hranými ukážkami histórie Liptova s upečením najdlhšieho liptovského drobu na svete s pokusom o zápis do Guinnessovej knihy rekordov, večerná fééria „Mikulášske zastavenia“ (divadelno-hudobno-svetelná freska o historických medzníkoch mesta Liptovský Mikuláš), „Benátska noc“ v zátoke priehrady Lipt. Mara s bohatým kultúrnym programom.

V rámci tohto stretnutia v našej obci od 20. do 24. júna pripravujeme stretnutia s rodákmi, výstavy, spoločné posedenia, na ktorých si navzájom pripomenieme históriu i súčasnosť našej obce, zaspomíname si na chvíle prežité vo svojom rodisku.

Program podujatí v našej obci:

Utorok, 20. júna

18.00 hod.

Slávnostné zasadnutie obecného zastupiteľstva
s prijatím rodákov

Miesto konania: obradná miestnosť

19.00 hod.

Otvorenie výstavy: História a súčasnosť obce

Miesto konania: kultúrny dom

...

Štvrtok, 22. júna

16.30 hod.

Stretnutie s poéziou bobroveckých rodákov

Miesto konania: obradná miestnosť

18.30 hod.

Slávnostná svätá omša

Miesto konania: chrám sv. Juraja

...

Piatok, 23. júna

19.00 hod.

Malá beseda s veľkými rodákmi

Miesto konania: Športový klub, malá sála

...

Sobota, 24. júna

A tak sme sa zišli

Juniáles

Miesto konania: areál Športového klubu

PRVÝ REDAKTOR OZVENY Z BOBROVCA

Pán Albín Rak /74-ročný/ sa v r. 1954 vrátil z Pavlovej Vsi naspäť do Bobrovca a zistil, že je kultúrny dom zatvorený. Vtedajší tajomník MNV p. Gemzický mu ponúkol funkciu predsedu Osvetovej besedy v Bobrovci. Nový predseda si od ŠK požičal 3 tis. Kčs, k tomu zárobok zo zábavy a kúpili 10 stolov a 100 stoličiek. V priebehu ďalších dvoch rokov kúpili ešte 100 stoličiek. Pán Rak pracoval vtedy v tlačiarňi a občas nosil pre mládež do spoločenskej miestnosti časopisy. Napadla ich myšlienka vydávať vlastné noviny, a tak 28. marca 1957 vyšlo prvé číslo Ozveny z Bobrovca ako dvojtyždenník. Stál na čele redakčnej rady, aj keď bolo uverejnené: Redakčná rada OB pri MNV. Veľmi mu pomáhal p. Ján Gregor, pracoval v podateľni ONV. Časopis sa písal na blany a potom sa rozmnožoval. V redakčnej rade pracovali aj učiteľka Mária Mravcová a Miroslav Kornalský. Pod značkou Valšin uverejňoval príspevky p. Valerián Šinko a pod značkou Petrík p. Peter Trizna.

Aj vtedy, ako dnešná redakčná rada „Ozveny z Bobrovca“ očakávala viac príspevkov od občanov a organizácií.

Zapísala A. Olšovská

BOBROVEC V DOBE REKATOLIZÁCIE /1672 - 1773/

Postavenie katolíckej, ale i evanjelickej cirkvi bolo závislé od toho, na ktorú stranu sa obrátilo vojenské šťastie: ak víťazili cisárski lobanci, uplatnili si nároky katolíci, ak kuruci evanjelici.

Priaznivá situácia pre katolíkov v Bobrovci, nevynímajúc Liptov, nastala v roku 1672. V marci cisárski vojaci generála Sporka obsadili Liptov a napr. Vrbičania aj ostatné obce museli vydržiavať jednotky cisárskej armády.

Za týchto podmienok v krajine v roku 1673 cisár Leopold I. nariadil evanjelikom odovzdať kostoly katolíkom, a tak po 89 rokoch dostali kostol naspäť bobroveckí katolíci. Pozície evanjelikov oslabil aj bratislavský súd /1673/, na ktorom časť kňazov vrátila sa do katolíckej cirkvi, časť sa vzdala alebo odišla do vyhnanstva alebo boli poslaní na galeje.

Prvým katolíckym farárom po týchto udalostiach bol František Fridrich Mruzin od 23.2.1673. Pri rekatolizácii misijnú činnosť v Bobrovci, v rokoch 1672 - 1677, konali jezuiti z Ružomberka. Boli to títo pátri: Juraj Cisár, Andrej Fugač, Ján Gajarský, Gabriel Chynoránsky, Mikuláš Memeši, Melichar Pongracz a Ján Simonides.

Nespokojnosť evanjelikov, ktorí boli vystavení nátlaku zo strany cisára i jeho žoldnierov, využili skrývajúci sa kuruci a prívrženci protestantských cirkví v zahraničí.

Vodcom nespokojencov sa stal Tököly opierajúci sa o pomoc Turkov. Počnúc rokom 1678 Liptov ovládli kuruci. Počas vojenských úspechov Tökölyho v roku 1682 dostali sa kostoly v Liptove opäť do rúk evanjelikov, okrem kostolov v Sliačoch a v Kvačanoch. Katolícke duchovenstvo bolo prenasledované a nemohli vykonávať kňazské povinnosti.

Po porážke Turkov 1683 pred Viedňou aj Tökölyovské povstanie bolo oslabené, Tököly zutekal do Turecka. Po týchto nespokojných časoch nástupcom Mruzinu bol Ján Brna. Situácia zdanlivého pokoja dlho netrvala. Posledné stavovské povstanie v r. 1703 - 1711 vedené Frant. Rákoczym II. znova zvrátilo pomery v prospech evanjelikov. V r. 1706 väčšina kostolov v Liptove aj v Bobrovci vrátila sa do rúk evanjelikov, okrem kostolov v Sliačoch, Svätom Michale, Teplej, Svätom Ondreji, Palúdzke, Svätej Mare, Kvačanoch a Lúžnej, ktoré boli ponechané katolíkom. V r. 1706 - 1709 bol v Bobrovci evanjelickým farárom Ján Paldiak, ktorého cisárski vojaci vyhnali. Aký životný osud počas tohoto obdobia mal katolícky farár Ján Brna nevieme.

Dňa 16. októbra 1709 obsadili cisárski vojaci Liptov. Pre Liptov sa začalo spokojnejšie obdobie. Kostol natrvalo vrátil sa katolíkom a na obnovené fare účinko-

vali s už spomínanými nasledujúci farári:

1. Frant. Fridrich Mruzin od 23.2.1673 -
2. Ján Brna 1687 - 1724
3. Frant. Lahovič 1725 - 1748
4. Ján Hanelík 1748 - 1750
5. Andrej Hromádka 1750 - 1756
6. Ignác Stupický 1756 - 1776

V r. 1729 - 1773 rekatolizačnú misiu v Bobrovci vykonávali jezuiti z Liptovského Mikuláša, ktorých podporoval Ján Okoličáni, veľkvaradínsky biskup. V rokoch 1737 chodili každú druhú nedeľu do Bobrovca, kde ráno vyučovali dospelých, popoludní deti v kostole títo pátri: Gabriel Jób zo Žiliny, Gašpar Junáč, Ignác Palič, Juraj Imrikovič, Melichar Tarnóci, Alexius Okoličáni, Štefan Pongrac, Juraj Nadšombaty, František Pinka, Jozef Špengler, Štefan Sentiváni, Andrej Neogrady, František Beňovský, Adam Kolár a Adam Pinterič. Rád sídlil v budove dnešného Múzea slovenského krasu v Liptovskom Mikuláši označená trojuholníkom na fasáde.

Podľa Štefana Šmalika, kat. kňaza v r. 1696 Bobrovec bol filiálkou Trsteného.

Použitá literatúra:

Dejiny horného Liptova
Dejiny Lipt. Mikuláša
Bobrovec, Š. Šmalík
Bobrovec, Anton Rak /separát/
V. Holub, kronikár

OSOBNOSTI NAŠEJ OBCE

akademický sochár
JÚLIUS MACHAJ

Július Machaj sa narodil 11. októbra 1931 v rodine Petra Machaja - kantora. Jeho všestranne nadaný otec priučal syna k muzike. Hudbu si obľúbil, naučil sa hrať na organe, na husliach, poradil si aj s dychovémi nástrojmi, ale viac ho priťahovali farbičky a papier. O výtvarné umenie sa začal zaujímať už ako študent Gymnázia v Liptovskom Mikuláši.

O tom, že nakoniec bude sochárom sa rozhodlo na VŠVU v Bratislave, kde prijímacia komisia doporučila štúdium sochárstva. Spočiatku aj ľutoval, no čoskoro mu sochárčina doslova zdrapla srdce. A už nepustila ... Na Vysokej škole výtvarných umení v Bratislave študoval v rokoch 1952 - 1953 u profesorov: Rudolfa Pribiša, Jozefa Kostku a Fraňa Štefunka. Vyzbrojili ho fundamentálnym poznaním teoretických i praktických problémov sochárskej tvorby. Po ukončení štúdia oslovený akademickým sochárom Františkom Patočkom odchádza do Prešova. Tu začína tvoriť a nastupuje cestu svojho umeleckého prejavu.

V práci Júliusa Machaja je pozoruhodné, že v priebehu dvadsiatich rokov /1959 - 1979/ vzniklo 32 monumentálnych diel, čo svedčí o veľkom pracovnom vypätí a úsilí umelca. V priebehu jedného roka zrealizoval aj štyri práce.

Výber jeho prác:

- 1959 - Oddych (pieskovec) - Prešov
- 1960 - Fontánka (kameň) - Prešov
- 1960 - Smäd (pieskovec) - fontána v Michalovciach
- 1963 - Ryby, vtáci, noc, voda - dekoratívne mreže v OÚNZ Prešov
- 1964 - Recitátorka (pieskovec) - park v Bardejovských kúpeľoch
- 1964 - Vtáci (tepaná meď) - sídlisko II. Prešov
- 1965 - Na zábradlí (tepaná meď) - záhradná plastika v Jelšave
- 1967 - Prázdniny (bronz) - Strážske
- 1969 - Pomník SNP (travertín) - Vinné

- 1970 - Karička (tepaná meď) - na sídlisku Lunik V. v Košiciach
- 1971 - Krasokorčuľárky (tepaná meď) - zimný štadión Košice
- 1974 - Nad kolískou (drevo) - Nový domov Sabinov
- 1976 - Nevesta (mramor) - Holíčkovce
- 1979 - Dr. J. Andraščík (bronz) - Lipovce

Pri výzdobe miest spolupracoval s architektmi. Pán Machaj vraví: „Zdobené boli budovy, medziblokové priestory, robili sa fontány, záhradné plastiky. Druhá časť boli pamätníky, pamätné tabule. Práce bolo dosť (hovorím za seba), mohol som si aj vyberať. To bola výhoda tohto obdobia. Nevýhoda bola tá, že spravidla bolo všetko spolitizované, čo nám tvorbu zneprijemňovalo.“

V roku 1961 v Prešove vznikla Katedra výtvarnej výchovy na ÚPŠ. Akademický sochár Július Machaj pôsobí na tejto katedre od jej vzniku, zaslúžil sa o jej vznik a pôsobí na nej už skoro 40 rokov. Vyučuje modelovanie. Cez jeho ruky prešlo mnoho absolventov. Počas pedagogického pôsobenia v r. 1970 úspešne prešiel habilitačnou komisiou za asistentku sochársku tvorbu, ale na udelenie docentúry si musel ešte 7 rokov počkať pre vrtochy vtedajšej vlády.

V roku 1962 vznikla umelecká skupina ROVEŇ, ktorá sa snažila na východnom Slovensku presadzovať priestor pre nové myšlienky a prúdy. Zohrala významnú úlohu v živote a diele sochára Machaj, ktorý absolvoval niekoľko spoločných výstav skupiny ROVEŇ. Keď prejdeme jeho tvorbu, zaevidujeme 6 individuálnych výstav. V roku 1982 aj v Liptovskom Mikuláši v Oblastnej galérii Petra Michala Bohúňa vystavoval k 50 narodeninám 71 diel. O tejto výstave autor hovorí: „Hádam taká najmilšia výstava bola v rodnom kraji v L. Mikuláši, kde som mal v knihe návštev napísané, že bolo toľko a toľko ľudí a v zátorke bol uvedený celý Bobrovec. Srdcu blízko mi bola preto, že na vernisáž prišiel zaspievať spevokol z Bobrovca“. Ďalej vystavoval na asi 120 kolektívnych výsta-

vách na Slovensku a v Čechách a na 15 zahraničných kolektívnych výstavách, prezentujúcich tvorbu východoslovenských umelcov.

Július Machaj bol ocenený za rozvoj mesta, za rozvoj okresu. Na univerzite mu bola udelená cena rektora. V roku 1989 bol ocenený na výstave „Človek - práca - mesto“ za najlepšie sochárske dielo.

Okrem monumentálnej tvorby sa umelc venuje aj komornej tvorbe. Medzi najrozšírenejšie témy v jeho tvorbe je téma matky:

- 1964 - Moja mama (hydronálieum)
- 1965 - Nešťastná mať (sadra)
- 1967 - Smútok - smútiaca mať (drevo)
- 1968 - Matka (olovo)

Jeho komorná tvorba je ako množstvo zobrazených myšlienok a pocitov:

- 1961 - Prázdniny (patinová sadra)
- 1976 - Materstvo (olovo)
- 1978 - Nad kolískou (olovo)
- 1988 - Vetrik vo svrčine (cín)

Realistické podanie diela je uplatnené v portrétovej tvorbe. Ide o pravdivé vystihnutie fyziognómie človeka.

- 1962 - Ľuba (sadra) - obrázok dole
- 1965 - Stryná (olovo a drevo)
- 1966 - Zuzana (kameň)
- 1966 - Moje deti (mramor)

Nakoniec sa ešte vrátíme k monumentálnej tvorbe akademického sochára Júliusa Machaj. Pred domom kultúry v Prešove stojí fontána - Kvet (žula) 150 x 150 cm (1991). Dom dôchodcov v Rožňave sa pyši sochou - Žena s kvetmi (tepaná meď) veľkosť 220 cm.

S jeho tvorbou sa stretávame aj v našom dome smútku, kde sú umiestnené dve jeho diela:

Ukrižovanie (epoxyd) a **Rozlúčka** (epoxyd).

Július Machaj nie je zahľadený do seba, ale naďalej tvorí pre ľudí, ktorých má rád. Žije v meste Prešov, pracuje a zúčastňuje sa výstav. O svojom živote povedal: „Mal som to šťastie v živote, že sa mi všetky moje sny a túžby splnili na 90 %. Keby som sa mal ešte raz narodiť, viem, že by som nežil inak ...“

Spracované podľa Diplomovej práce Juliany Labudovej: Júlio Machaj, život a tvorba

ZO SPOLKOVEJ ČINNOSTI V BOBROVCI

Občianska beseda

Bobrovecká Občianska beseda bola v činnosti od 21. januára 1919. Zakladajúci členovia boli: Jozef Včela, prvý predseda, Peter Pikala a Štefan Škorupa. Tento kultúrno-vzdelávací spolok organizoval divadelnú činnosť, prednášky, kurzy slovenského pravopisu, výlety, zábavy, spevácke vystúpenia. Vlastnil knižnicu s asi 800 zväzkami. Na túto činnosť si prenajali dom, ktorý si po niekoľkých rokoch odkúpili. Divadlu sa venovali: Matej Vrabec, Peter Hrdko - réžia, z hercov to bola Justína Uhrínová, Anton Blcha, Ján Galica a celý rad ďalších. Prešli súťažami až na celoslovenskú Divadelnú žatvu do Martina. Po II. svetovej vojne na čas obnovili činnosť: Karol Bunta, Ján Galica ... Po zrušení sa v budove zriadilo kino.

Jednota Orla

V zborníku, ktorý vydal Kultúrny dom v Ružomberku je zapísané, že 7. augusta 1921 bola v obci Bobrovec založená Jednota Orla. Miestnosť ponúkol zakladajúci člen Jozef Pažitný, členovia si ju museli vydláždiť, vybieliť aj zariadiť.

Orli, tak volali členov, cvičili a pripravili aj verejné cvičenia, hrali divadlá, robili zábavy a výlety do hôr. Iniciátorom kultúrnej práce bol Peter Machaj. Trikrát zmenili miestnosť. Starostom Orla bol vtedy Peter Varečka, náčelníkom Ján Kusý a náčelníčka Betka Machajová. Vo svojej činnosti v obci súperili s členmi Občianskej besedy. Najväčšou prekážkou ich činnosti však boli priestory. Po porade s vtedajším vdp. kanonikom dr. Jozefom Kožárom sa rozhodli postaviť svoj dom. Stavbu viedol staviteľ Gróma z Trsteného. Vo februári 1930 začali v zamrznutej zemi kopať základy a 15. augusta toho istého roku bol postavený a vysvätený vdp. Andrejom Hlinkom. Dnes táto budova po rekonštrukcii slúži ako kultúrny dom.

Dobrovoľný hasičský zbor

Založil ho úradník na služnom úrade Peter Arvay v roku 1882. Zakladajúcich členov bolo dvanásť. Dnes je to Dobrovoľný požiarny zbor. Evidujú aj bohatú spoločenskú a kultúrnu činnosť: sadenie májov, divadelné predstavenia, tanečné zábavy.

Katolícky kruh

Jeho prvé sídlo v zbúranom dome pri kaplnke na námestí.

Slovenský zväz drobnochovateľov

12. januára 1949 bola založená organizácia - Československý zväz drobnochovateľov. Zakladajúci členovia: Ján Elekeš - prvý predseda, Valerián Šinko, Robert Komoráš, Ján Trizna, Vladimír Machaj, Hubert Fašiang, Miloslav Varečka ... Činnosť: podpora chovu čistokrvnej hydiny, zajacov, holubov a iných zvierat, účasť na výstavách, prednášky a školenia a tiež družobná činnosť s organizáciou v Hradci nad Moravicí a v Kline na Orave.

Slovenský zväz záhradkárov

1958 - zaevidovaný rok založenia Československého zväzu záhradkárov. Zakladajúci členovia: Štefan Škorupa, Fabián Fáber, Jozef Hlaučo, Valerián Šinko, František Fendek, Ján Elekeš, Emanuel Komoráš, Pavol Slaninka, Robert Komoráš ... Organizácia sa rozrastala a za svoju bohatú činnosť dostali z Prahy diplom. Vzdelávali členov v ovocinárstve a pestovaní zeleniny a kvetov. Svoje výpestky vystavovali na výstavách a na celoštátne výstavy sa robili zájazdy.

Matica slovenská

Obec Bobrovec sa stala kolektívnym členom Matice slovenskej 14. marca 1950 so základným členským 1000 Kčs. Miestny odbor Matice slovenskej bol založený 21. januára 1969. Zakladajúci členovia: Václav Holub - prvý predseda, Anna Machajová, Anna Olšovská, Albert Rusina, Božena Semanová ... Činnosť: prednášky, besedy s autormi, spomienkové slávnosti významných osobností, výstavy a zájazdy za kultúrnymi pamiatkami.

LITERÁRNA PRÍLOHA

Jozef Válek - királ
**Spomienky na
„starý Bobrovec“**
(úryvok)

V krásnom Liptove
medzi horami,
leží Bobrovec
známy drobnami.

Kráľovské mesto
bol vraj kedysi,
keď aj kráľ Matej
jedával z misy.

Robil hostiny
nielen v Budíne,
lež aj pri stole,
čo je v doline.

Obecný bubon
- rozhlas bez drôtu,
už dobubnoval
úradnú nótu.

Nebýva kantor
pri starej fare,
niet na Potovni
staré močiare.

Niet majálesov
v torn našom háji,
zarástol chodník
aj na Vrchhájí.

Staré mažiare
dorachotili,
čo pod múrancom
na slávu bili.

Niet srdc z perníka
a sedem detí,
niet ringišpila
na Nebevzetí.

Zdola od Záhrad
hore po Úhy,
vydochli hláče,
lejdy aj pstruhy.

Staré mizierky
čaro stratili,
kde sa o krýtky
deti bavili.

Demikát ráno
sa nejedáva,
ani zo žita
pražená káva.

Zo starých jedál
droby ostali,
tie sa nikomu
neprikonali.

Anna Ondrejková
SKOROMED SKOROKRV
(úryvok zo zbierky)

Vstúpiť do cudzej krvi, do cudzieho
dvora, zapálený kruh: konečný
ako podrezané
vtáče

tepny: perie na hrdle,
perie prsty, perie vznet: áno?
Vzlietni /me/? Vzlietnime sa /iba?/
do kruhu neba,
žiarivých živých,
živých rán
na maske.
Zložsi ma z tváre.
Prehovor.
Pre-
ho-
vor-

Jaroslav Vrabec ml.

Kto hľadá - nájde, hovorí pravda,
v tej starej ľudskej múdrosti.
Ak tvoju povest' potupí krivda,
over, či je to z krutosti.

Na odpor postav základy z lásky,
skutočnou pravdou spevnená,
nastane súboj určite ťažký,
závisť, zlo budú zlomené.

Odpúšťať srdcom, nemáš vo zvyku?
Tomu, čo otriasol ti hrdosťou.
Skús to, nehľad' na logiku,
bude to tvojou prednosťou!

Dagmar Rodáková
Dnes sa zastav
(úryvok)

... a oddýchni si.
Zalistuj v stránkach vlastného relaxu.
Nemysli teraz na Pandorinu skrinku -
- čo ťa stihlo zabudni.
Vstaň!
Pohľad' sa pohľadom na seba.
Že nič zvláštne nevidíš?
Mýliš sa,
preto pokojne prenechaj reálnu svetu
a dotkni sa dnes
seba.

Albín Rak
Sobotné odopoludnie

Končí sa týždeň, je tu sobota,
jedna procedúra, žiadna robota,
na blšom trhu kúpil som topánky,
oblaky rednú, tratia sa prehánky.

Kráčame ulicou, ideme ďalej,
nazrieme do dverí cukrárne malej,
vôňa múčnikov pohostenie nůka,
spravíme krok, dva, tri a už sme dnuká.

Nám ide na chuť vôňa celkom iná,
dáme si naliať po dva deci vína,
pretože vínečko bolo uvarené,
posedenie bolo celkom vydarené.

Jozef Včela
Hľadanie

Do
krížnych tvarov
vlievajú sa
smery
s
prílivom viery
rastie Boží
prúd
tak
ako mosty
vyrastajú
z rúd
tak
klíči dobro
z dobra
Božích
ciest

Anna Olšovská
Stretnutie

Roky
už naplnil čas.
Ako sťahovaví vtáci
domov sa vraciame.
Sadáme si
na kraj
hniezda prvých letov.
Vdýchneme vôňu dávnych dní.
Sadáme, aby sme
odleteli.

Veronika Rusinová

Rodičia

Keď neprijemný pocit máš,
že rodičov vôbec nepoznáš,
vtedy sa zastav,
zamysli:

Kto stráži tvoje
tajné sny?
Možno treba zmeniť štýl,
venovať im zopár chvíľ,
povedať viac milých slov,
naplniť ich život
vlastným snom.

Ivan Štefan Guláš

Neutíchajúce ozveny

(úryvok)

Bobrovec - raj prázdnin môjho detstva
i liet študentských, tých krásnych čias,
keď v duši rozžal sa rukou Božstva
plameň srdca žhavý, čo svieti v nás.

Bobrovec - kraj bájných hôr i brál a holi,
v nich kráčať prichodí, sta tisícročiami,
bo dnes rovnaké sú, ako dávno boli,
so stráňami, riavami či končiarimi.

Bobrovec - tie spevy v kostole mi učarili,
čo duše zbožné si v nich vylievajú city,
tvoj chrám stal sa mi aj preto veľmi milý,
v duchu sa doň vraciam sám, sta do ulity.

Bobrovec - tam hroby mojich dávnych predkov,
otca i matky mojej, tej najdrahšej,
prísahou sú mojou, hoci aj bez svedkov,
že navždy budem verný, zemi otcovskej.

Bobrovec - bol si duše mojej vždy oázou
vo svete plnom krútnav, búrok a skúšok,
vďaka ti, Bože, o, že i s tolkou krásou
spásny vždy v oáze dostal som dúšok.

Jozef Kubala

Život

(úryvok)

Ó, Bože všade prítomný.
zbav nás pút tohoto sveta,
oddávame sa ti celí,
to hľa je naša obeta.

Pozemský život človeka
je duchovným putovaním,
je hľadaním večnej pravdy,
je školením a skúšaním.

Začína sa narodením,
prebieha v duchovnej púti,
cez prostredie dobra a zla,
končí v okamihu smrti.

Každý okamih života
je nesmierne dôležitý,
preto na pozemskej púti,
má byť rozumne prežitý.

JUBILEJNÉ PRETEKY

Kto váhal by, vodiac ligot snehu
z prekrásnych Liptovských Hôr venca,
kto zažil týchto objatí hôr nehu,
nechýba na pretekoch „O Cenu Červenca“.

Privítanie skvelé, šamprikom s úsmevom na tvári,
servíruje s kočkami dnes kuchár Ogáry.
Kto potom pohľadom zablúdi do dverí,
zožil chlapa rúčeho, ten zdupoval pol deci,
nemôže to byť iný len Lismák - Montgomery.
No vzápätí fa z HS drahý Alojz Kovačič
uznanlivo potľapkáva po pleci.

V sobotu nadránom zábavou unavení,
líhajú všetci, kde kto na prični, pod stôl na lavice,
čochvíľa však na preteky budík zvoní,
chatu vypratať, natiahnuť nohavice,
z batohov vybrať slaninu, pitivo, chleba,
zdola prídu pretekári,
na čistom stole prezentovať treba.

Tak sa spúšťajú ženy, mladíci, veteráni,
Maroš, Jano Krajčí, Dida, Ložo, Lismák, Koniar,
Rak, Repa, Lisý, Vrabec, Rusina,
generácia čo založila tieto preteky na holej stráni
a dnes po 30 rokoch zväčša už spomína.

Hej preteky, preteky na Červenci,
nie každému dopriate pít z putovného pohára,
no pobyt s kamarátmi v lone hôr venci
sviecu života odsúva, čo nám dohára.

Záver veselý i smutnejší u tých čo neuspeli,
hore však hlavy všetci účastníci, bo Červenca cenu,
vzácnu to históriu lyžovania klenot skvelý
treba chrániť, opatrovať a milovať ako peknú ženu!

MVDr. Martin Krajčí
(k XXX. ročníku Ceny Červenca)

Miriam Stromková, rod. Kunová

POVIEDKA

Jar. Slnko preskakuje zostatky mlák na betónovom chodníku. V mojom pohári vädnu fialky. Pod nohami vonia zem. Aromatické výpary mi zaneprázdňili nos. Zdvíham fialku, ktorú pristúpil niekto ťažkou topánkou. Sadnem si na skalu. Obyčajná veľká skala, pri ktorej majú ľudia svoje alkoholické potešenie. Úkrytá v tieni stromu som sa nedomýšľala vodnej víly, po sľuboch, ktoré sme si dali niekedy v lete, dlhšie nečakám. Odchádzam, aby som sa schovala do krajiny tieňov.

Teplým vánkom som schovaná do poštovej schránky. Vystlanej novinovým papierom, najnovšími správami z Kosova.

Spím. Možno - unikám. Pred obyčajným dňom, pred bolesťou Veľkého piatku. Do ticha svojho hniezda. Obyčajného hniezda, takého, aké stavajú vtáci, vtáčatá na obyčajnom strome. Strom. Ešte holý, i pole ešte prázdne. Nie je zima - nie je jar. Už-úž puknú puky kvetov. Podme čakať na zlatý dážď. Už zakvitol. Ker obsypaný kvetmi ako môj stromček pod váhou slepých vtáčat. Zlomil sa. Nahá v perí, uspaná pokojom sobotňajšej noci ležím ako v pene morskej vody, v modrej posteli.

Učila som sa lietať. Vieš, zabudla som si krídla. Ostali ležať v mojej posteli. Aj tak boli mokré od slanej vody. Len tak sa nechať vznášať vlhkým vzduchom. Nasýteným elektrickým nábojom. Moje ruky zachytené na ostrom rohu 99. ulice. Volala som o pomoc. Nik neprišiel. Len z diaľky ozvena môjho slova sa ako bumerang vracala.

Bolesť. Zakorenená zlá bylina, hlboko vo vnútri. Horkosť čierneho čaju, nesprávne ľuhovalného. Pripiť na zdravie tmavozlatou tekutinou, pre istotu zakalenou mliekom. Osloviť zopár ľudí, ukradnúť ideály. Prinajmenšom sa chváliť, otravovať rečami, ako sa mám dobre.

Tanec. Pieseň bez slov. Smiech na vážnych veciach. Prípadne ostýchavý úsmev. Dolámaná /pre istotu s rozbitým kolenom po páde/ tancujem. Rastiem. Najprv zrolovaná, schúlená, schovaná do kľbka, obviazaná ako strom sa zdvíham. Opatrne, opatrne sa vystieram a rastiem. Tanec tela, duše. SOM. Podávam kúsok zo seba. SOM. Tancujem, tvorím, spievam, dávam. Som! Vyrastený strom preskakujúci potok. Zlatý dážď, rozkvitnutý iba včera. Zasadenej fialky fialová, biela. NEdokončená poviedka s dobrým koncom.

BOBROVECKÍ PŮTNICI

V duchu veľkého jubilea - rok 2000 v dňoch 14. - 18. mája dvadsaťčlenná skupina pútnikov z Bobrovca putovala ku Svätému otcovi do večného mesta Ríma.

Program púte bol naozaj bohatý. Prvý deň sme sa zastavili v historickom meste Assisi, aby sme navštívili baziliku sv. Františka z Assisi a baziliku p. Márie Anjelskej, kde sa nachádza známa Porcinkula. V poobedných hodinách sme sa presunuli do Ríma a po príchode nasledovala návšteva baziliky sv. Pavla za hradbami. Ubytovanie bolo zabezpečené v Kolégiu sv. Jána Nepomuckého priamo v centre Ríma. Nasledujúci deň nás čakala ozajstná pešia púť po Ríme. Navštívili sme baziliku sv. Jána v Lateráne, Sväté schody, po ktorých kráčal Pán Ježiš k Pilátovi, baziliku Santa Maria Maggiore, fontánu Di Trevi, Španielske námestie, baziliku sv. Pavla v okovách, Koloseum, Fórum románum, baziliku sv. Kríža, Kapitol, pomník Viktora Emanuela II., baziliku sv. Klementa. Audiencia u Svätého otca a následná návšteva baziliky sv. Petra na tretí deň boli vrcholným bodom programu. Deň sme ukončili svätou omšou v slovenskom ústave sv. Cyrila a Metoda v Ríme. Mesto Rím sme opustili vo večerných hodinách a pokračovali späť cestou cez Rakúsko s krátkou zastávkou vo Viedni. Okrem kvalifikovaného sprievodcu nás na púti sprevádzal aj kňaz, ktorý nám zabezpečoval duchovné obohatenie.

Cieľom každého pútnika v jubilejnom roku je navštíviť všetky baziliky a prejsť ich svätými bránami, čo sa nám aj podarilo. Zlatým klincom zájazdu bol pozdrav Svätého otca pre pútnikov z Bobrovca.

Zájazd splnil svoj pútnický cieľ a všetci účastníci sa rozchádzali s pocitom spokojnosti.

Pútnici

SKLÁDKA 1. STAVEBNEJ TRIEDY (smetisko)

PREVÁDZKOVÁ DOBA:

streda	16.00 - 18.00 hod.
sobota	15.00 - 19.00 hod.

PRANOSTIKY NA SVÄTÉHO JÁNA

- * Na svätého Jána otvára sa k letu brána.
- * *Kukučka po Jáne, keď ešte kuká, do ceny vám pôjde všetko, najmä múka.*
- * Čo do Jána neodkvitne, do Michala neuzreje.
- * *Po Jáne sa i dni krátia i kravy mlieko tratia.*
- * Na svätého Jána jahody do džbána.

POSTREHY ZO ŽIVOTA OBCE

• Poslanci obecného zastupiteľstva v snahe skrášliť okolie miestnej komunikácie od Jaloveckého mosta po Vápenicu uskutočnili 2. mája brigádu. To, čo skrývalo okolie cesty, priekopa, kríky, tráva je na neuverenie. Konzervy, staré železo, kostra auta, igelitové vrecia, PVC fľaše, papiere, autobaterie, to všetko naplnilo vlečku traktora. To isté, ale v podstatne väčšom množstve nájdete v priestoroch pozdĺž Jalovčianky, tiež kopy hnoja, skál, zeminy, ktoré tu skladajú a vynášajú majitelia ornej pôdy. Väčšina z nás sa stará o zeleň a o svoje záhradky, aby bol okolo domu poriadok, aby sme sa vo svojom okolí dobre cítili. Sú nám však ľahostajné verejné priestranstvá, potoky, priekopy, ktoré patria nám všetkým, ale aj nikomu. Hľadať vinníkov v nezodpovedných občanoch, chatároch, návštevníkoch hôr je ťažko. Dá sa týmto nezodpovedným skutkom predísť tým, že si budeme jeden druhého všimáť a upozorňovať na takéto správanie. Spoluobčanov - porušovateľov verejného poriadku zverejníme v miestnom rozhlasu alebo v tomto časopise.

• Aj kontajner pri cintoríne, ktorý by mal slúžiť na sklačovanie trávy, vencov, nepotrebného materiálu z hrobov, si niektorí občania zamieňajú so skládkou komunálneho odpadu. Nájdete tu PVC fľaše, sklo, konzervy, sáčky z mlieka.

• Niektorí občania sú sebeckí voči ostatným a nezaujíma ich, že pri vyhlásení zákazu polievania z verejného vodovodu občania z horných častí obce nemajú vodu ani na bežné použitie. Polievajú trávniky, záhrady, zeleninu, zemiaky. Argument, že polievajú z vlastnej studne vo väčšine nie je pravdivý. Pre vyriešenie tohto problému pristúpime k opatreniu povinnej montáže vodomeru do každej domácnosti.

starosta

• QUO VADIS BOBROVEC ?

Keď sme boli ešte malí chlapci, často sme hrávali v hornom parku futbal, skrývačky, hru na vojakov o „du-du-dut“. Domov sa najesť nebolo kedy, ak, tak len po krajec chleba s maslom a paradajkou a hybaj naspäť. Smäč - ten nás nevedel nikdy prekvapiť, veď sme mali prednú vodu. Kľakli sme na kolená, napili sa a bolo po smäde.

Prečo tieto spomienky? Milé mamky, staré mamky, predstavte si, že vaše deti, vnúčatá to zopakujú po nás. Tie menej odolné pri najlepšom skončia v posteli s infekciou. Možno sú tieto slová prehnaté, ale v konečnom dôsledku reálne.

Do našej obce prišla jar, všetko sa začalo prebúdzť, kvitnúť a do tejto „harmónie prírody“ začal hrať falošnú kontrú ľudský nerozum /a to je napísané ešte veľmi veľmi jemne/. Načo by sme s odpadom chodili na smetisko, platili za vysypanie popolnice alebo dymili za domom, veď máme vodu.

Pohľad, ktorý sa mi naskytl v jednu aprílovú sobotu, ma posunul v myšlienkach, či žijem medzi normálnymi ľuďmi. Schválom som asi hodinu pozoroval zadnú vodu. Ako v teleshoppingu mi voda prinášala sortiment - žalostne jeden po druhom: „prehliadka“ začala zeleninou, pokračovala výstavou kvetín, potom neidentifikovateľnou kálnou vodou, opäť šupky zo zemiakov, prezentovať sa prišla aj taška z Billy, na rad prišli vnútornosti-črevá, niekoľko umelých fliaš ... a bodkou za tým všetkým bolo malé šteniatko, ktoré iste v niektorej domácnosti nedostalo miesto. A to už sa nerozpisujem o svojom regulovaní vody, hlavne v mesiacoch, keď sa topí sneh. Myslite trochu aj na tých, ktorým vytápate záhrady.

Skúsme si vstúpiť do svedomia, alebo radšej, a to bude istejšie, jednoducho nevyhadzujeme odpad do vody. Predstavte si, keby namiesto každého vyhodenia odpadu do vody, ste túto pred svojím domom vyčistili - bola by k nerozoznaniu od tej v doline.

Vy, ktorým na tomto všetkom záleží, upozornite tých nerozumných a vy nerozumní mysľte, ak sa vám to dá, na život nás všetkých. Určite mnohí z nás by si prišli, keby sa niekedy našim deťom, vnúčatám podarilo chytiť v jarku raka - a možno sa z neho raz aj napijú.

- mr -

ZO SPOMIENOK

V Bobrovci, v časti na Majeri žije p. Jozef Machaj. Narodil sa 5.3.1914. Ešte nemal 20 rokov a už vstúpil do Dobrovoľného hasičského zboru v Bobrovci. Na svoje členstvo bol hrdý a takto si zaspomínal: Každú nedeľu o siedmej ráno, okrem zimy, Alojz Kuna zvolával trubkou hasičov na cvičenie. Cvičili sme so striekačkou a s hadicami na Pastovníku. To trvalo vždy jednu hodinu. Mali sme všelijaké povinnosti. Na Ducha sme sadili máje. V sobotu pred Duchom sa do každého domu zasaďala haluz zo smreku. Haluz sa zapichla do zeme, do gángu, alebo sa strčila za plot. V nedeľu sa svätilo, ale v svätodušný pondelok sa poobede vyberala kačička. Chlapci, hasiči vyobliekaní v uniformách chodili v páre s dievčaťom, ktoré malo na tanieriku medzi kvietkami kačičku.

V každom dome vypovedali vinš:

*„Prichádzame k vám zo zvyku,
obnoviť spomienku biblickú,
na udalosť starozákonnú,
potopou sveta menovanú.“*

Ako starozákonný Noe vypustil z korába holubicu na skúšku, či už zem vydala svoje plody, táto mu ako dôkaz priniesla zelenú ratolesť. I my vám prinášame tento pozdrav jara a prajeme vám od Boha, aby aj vaše role sa zúrodnili a vydali zo seba ratolesť v podobe hojnej úrody.“

V sobotu pri sadení májov aj v pondelok pri chodení s kačičkou vyhrávala po dedine dychová hudba. Potom večer bola zábava. Hrávala cimbalová muzika, neskôršie pribudol aj saxofón. Tancovalo sa do rána, bitky na zábavách neboli. My sme sa slušne zabávali, hoci sa predávala pálenka aj víno. Na jedenie boli zvyčajne párky. Všetci boli pekne oblečení. Kým sa nepostavil kultúrny dom, zábavy boli u Kapitánov a tam sa hrali aj divadlá.

Ešte si spomínam, že na Veľkú noc pri božom hrobe držali hasiči v uniformách stráž. Pri poklone aj cez pobožnosť. Na Božie telo zasa bývali procesie a tam v dvojrade kráčali hasiči. Dvaja hasiči v bielych rukaviciach niesli hasičskú zástavu, do nej boli zabité zlaté klince. Procesia išla po dedine, oltáriky boli pri kantorovom dome, v kaplnke, pri sv. Jozefkovi, pri škole alebo pri Mašurovi (šulmanovi). Dievčatá, čo boli na prvom svätom prijímaní posýpali kvietky pred Svätosťou oltárnou nesenou v procesii. Aj vtedy hrala dychovka.“

Ešte p. Machaj rozprával o urbáre, o žlebkoch, o sekaní kapusty, veľa zaujímavých vecí, ale to až nabadúce.

Zapísala Anna Olšovská

BOBROVČIANKA V SÚŤAŽI O ŽENSKÚ KRÁSU

V časopise „Slovenský Svet“ z 27.11.1921 sa mohli jeho čitatelia dočítať, že sa na jeho stránkach začína „Závod slovenského sveta o ženskú krásu“. Podmienky: Ženy, ktoré sa chcú zúčastniť na tomto západe, pošlú svoju fotografiu s menom a bydliskom. Pripíšu, či chcú mať zverejnené meno. Každá fotografia dostane číslo, na ktoré budú čitatelia posielali hlasy. Odmenené budú najkrajšie dámy.

Tolko časopis, na ktorého zadnej strane, pri fotografii č. 5 je napísané Bobrovec. Kto je tá smelá, pekná dievčina? Spoznávate ju? Nie je to vaša stará mama? Napíšte prosím do redakcie Ozveny z Bobrovca.

Doplňok k článku 55. výročie oslobodenia obce

V Ozvene z Bobrovca č. 2/2000 boli uverejnené údaje o obetiach vojny z našej obce. Naši čitatelia nás upozornili na troch ďalších spoluobčanov, ktorí zomreli mimo našej obce, preto neboli zapísaní v matrike a uverejnení v článku: Štefan Lisý, 26-ročný námorník, loď narázila na mínu pravdepodobne v auguste 1944

Jozef Blcha, 18-ročný, zastrelený 13. 3. 1945

Jaroslav Osadský, 18-ročný, zastrelený v marci 1945

BOBROVECKÉ PRÍMENIA

Rozrastaním rodov bolo potrebné rozlíšiť príslušníkov toho istého priezviska podľa určitých charakteristických znakov, najmä v prípadoch, keď príslušníci toho istého priezviska mali zhodné i krstné mená. Rozlišovanie vlastníkov priezviska mohlo vzniknúť na základe: priradením priezviska manželky k priezvisku manžela, prerieknutím sa alebo častým opakovaním nejakého slova vlastníkom priezviska, na základe nejakej osobnej vlastnosti a na základe nejakej humornej udalosti viažucej sa k vlastníkovi priezviska.

Ambrózy - fizoliak, klobočník

Bacúr - backo

Beláni - ruman

Blahunka - džaman, kuchárík, labko, oponda, rabín, šmaťko, žižka

Brziak - arpád, trasko, buntík, hosko

Fašiang - čagan, lismák, pauko, grešina, jani, repa, smrečian, šutý

Fáber - pšochár, miker

Hiko - traťmajster

Hlaučo - fiam, paško, strapec

Hrdko - šigura

Kapitán - ember, kečo, mriha

Kovačič - popukaný

Kubala - šemrák, hrmoš

Kuna - deravký, dubina, bachroník, farárík, granát, jeliga, mucha

Kustra - hajko

Kusý - z majera, prézes, ťapka

Lisý - fajka, haco, paráč, rojtiak

Machaj - anco, kantor, koma, praboh, vrbovský, z majera

Matloň - čopko, jasný, synček

Mašura - kanevčiak, mašurka, sova, spilovec, šulman, z budínka

Miko - kahaník

Pikala - atánok, banda, kaiser, obrus

Rak - gauko, kopiš, pírgal, račko, sklárík

Rusina - bobok, cilkin, gaťoš, hán, kanás, kaša, nečko, prmpel, randzek (zamrvenka), pochera, mrkvička, trnka, čierny

Rusko - findžál

Tábory - ámor, cimbal, opálený

Trizna - dolina, kreváň, permon, starý pán, žandárík

Válek - királ, kmoterko

Volaj - črpák

Vrabec - badida, chimo, kauklíš, pštúrko

Zajac - člepkaj

Žila - katrenčiak, mišúlik, munčiak, raucháč, zingra

Alfonz Komár

BLAHOŽELÁME

*Všetko čo drahé je nám, blahoprajeme tu vám,
blahoprajeme tu vám.
Radostnú šťastlivú ďalšiu cestu,
len lásku vám, len zdravie vám.*

Dňa 5. júna sa dožíva 90. rokov svojho života
p. Klementína Rusinová.
Dňa 15. júla sa dožíva 90. rokov svojho života
p. František Jozef Zich.
Dňa 25. augusta sa dožíva 90. rokov svojho života
p. Alojz Kuna.

*My všetci vám zo srdca prajeme, aby ste ešte dlhé roky
žili šťastne po boku svojich detí, vnúčat, aby ste rozdávali
úsmev a dobré rady všetkým, ktorí vás majú radi. Nech vás
stále obklopuje láska, úcta a uznanie. Nech váš krásne prežitý
život je príkladom pre nás všetkých.*

Všetko najlepšie do ďalších rokov života prajeme jubilantom:

Antónii Hikovej	k 96. výročiu narodenia
Janke Momkovej	k 93. výročiu narodenia
Štefanovi Mašurovi	k 92. výročiu narodenia
Anne Kapitanovej	k 85. výročiu narodenia
Júliusovi Ruskovi	k 80. výročiu narodenia
Helene Kmetovej	k 80. výročiu narodenia
Jozefovi Kovačičovi	k 75. výročiu narodenia
Márii Etele Dikantovej	k 75. výročiu narodenia
Anne Holubovej	k 70. výročiu narodenia
Jánovi Miloslavovi Blchovi	k 70. výročiu narodenia
Marte Blchovej	k 70. výročiu narodenia
Vladimírovi Machajovi	k 70. výročiu narodenia
Jánovi Gežíkovi	k 70. výročiu narodenia
Jurajovi Ivanovi	k 70. výročiu narodenia

ZAPÍSANÉ

Narodili sa: marec Monika Fáberová
Peter Rusina
Peter Fašiang

Manželstvo uzavreli: apríl Ľuboš Stromko a Miriam Kunová
Ing. Roman Nesteš a Gabriela Púcková

Opustili nás: apríl Janka Zichová, 94-ročná
máj Anna Vrabcová, 91-ročná
Ľudovít Vnenk, 59-ročný

KALENDÁRIUM

- 11. 6. Svätodušná nedeľa
- 21. 6. Deň otcov
- 22. 6. Sviatok - Božie telo
- 26. 6. Svetový deň boja proti drogám
- 5. 7. Sv. Cyril a Metod - vierozvestcovia
- 11. 7. Svetový deň populácie
- 5. 8. Deň boja proti atómovému nebezpečenstvu
- 15. 8. Nanebovzatie Panny Márie - odpust

PRIPRAVUJEME

- 13. 8. „Liptovské drobáriny“
V skanzene v Pribyline
predstaví sa aj naša obec s tradíciou varenia drobov
- 24. 8. „Dovidenia prázdniny“
veselé súťaže pre deti, zábava a opekanie pri ohni

Vyhodnotenie súťaže o najlepšieho čitateľa

Súťaže sa zúčastnilo 51 detí a 10 dospelých.

O c e n e n í :

Dospelí - Mária Fašiangová, Inga Krajčová, Jozef Taiblík
Deti - Alenka Gazdová, Lenka Fendeková, Petra Hudecová, František Fendek, Veronika Vallová, Katka Machajová, Martinka Gajanová, Martinka Lehotská, Ivana Tomašáková, Katka Machajová

Ceny za súťaž budú odovzdané v knižnici.

O MESIACOCH**Jún - mesiac Slnka**

V tomto mesiaci je najsilnejšie slnečné žiarenie. V jeho spektre je 47 % viditeľného žiarenia - svetla. 44% je infračerveného žiarenia a 9% ultrafialového žiarenia - škodlivého pre život. Zachycuje ho ozónová vrstva, ktorá je v posledných rokoch narušená. Meteorológovia sledujú dĺžku slnečného svitu.

Júl - mesiac žatvy, najteplejší v roku

U nás leto vrcholí v posledných desiatich dňoch júla. Vtedy býva najviac tropických dní - teplota vystúpi na 30 °C. Bývajú aj chladnejšie roky alebo naopak veľmi teplé - 1983. Slovenský teplotný rekord: 5. júl 1950 - 39,8 °C - Komárno. Meteorológovia merajú teplotu v žalúziových búdkach bielej farby, čiže prakticky v tieni. V posledných rokoch sa teploty zvyšujú.

August - mesiac búrok

Búrka vzniká pri silných výstupných pohyboch vzduchu - tvoria sa kopovité oblaky. Tento atmosférický jav je spojený s elektrickými výbojmi /bleskami/. Na Slovensku je najviac búrok v horských oblastiach.

JE DOBRE VEDIET

- Keď má pršať, rastliny a kvety vydávajú omnoho väčšiu vôňu.
- Keď sa zatvárajú púpavy, bodliaky, kvet uhorky, ale aj slnečnice a tulipány, čoskoro bude pršať.
- Keď kvitnú trnky, ochladí sa - trnková zima.
- Keď komáre štúpu, muchy sú dotieravé a ovady nám nedajú pokoj, bude búrka.
- Keď sa vtáci do hniezd ponáhľajú, zmení sa počasie.
- Vrabce čvrikajú na pekné počasie.
- Keď niečo ráno rosy, bude dážď.
- Ranný dážď nemá dlhé trvanie.
- Malé a okrúhle oblaky zvestujú pekné počasie.
- Jasný hviezd - dobrá chvíľa.

Z ČINNOSTI ŠKD PRI ZŠ BOBROVEC

V školskom klube je 47 detí, o ktoré sa starajú dve vychovávateľky. Činnosť klubu je zameraná na rôzne záujmové činnosti, alebo tiež na písanie domácich úloh. Zvýšenú pozornosť venujeme hlavne slabším žiakom. Na pracovnej a výtvarnej činnosti deti získavajú pracovné zručnosti, rozvíjajú svoju tvorivosť, fantáziu a tiež estetické čítanie. O tom všetkom svedčí aj skrášlenie interiéru nášho školského klubu. Najväčší záujem je o športovú činnosť, ktorá je veľmi pestrá a zaujímavá. Sú to rôzne súťaže: ako futbalový turnaj medzi oddeleniami, hľadanie pokladu, zimné OH a pod. V mesiaci máji a júni navštevujeme s deťmi krytý plavárň v L. Mikušovi. Každoročne v apríli pripravujeme pre deti ZŠ dopravnú súťaž, ktorá je zameraná na lepšiu orientáciu v cestnej premávke a poznávanie dopravných značiek. Táto súťaž je medzi deťmi veľmi obľúbená. Pri príležitosti MDD pripravujeme pre deti veľmi zaujímavé súťaže so sladkou odmenou. Náš školský klub má aj dva počítače, ktoré dokážu obsluhovať už skoro všetky deti. Prvý týždeň letných prázdnin by sme chceli pre deti urobiť letný tábor, kde by sme organizovali celodenné výlety do blízkeho okolia. Je len na škodu, že niektorí rodičia nemajú dôveru a preto nechávajú deti doma alebo u starých rodičov. V dnešnej dobe, keď sa stále hovorí ako narastá detská kriminalita, užívanie drog a pod. je pre deti lepšie, ak sa venujú zaujímavej činnosti a to školský klub spĺňa v plnej miere.

Vychovávateľky ŠKD

MLADÍ UMELCI

Každý rok sa naši žiaci - výtvarníci zapájajú do viacerých esteticko-výtvarných súťaží, okresných, celoslovenských, medzinárodných. Pýšia sa už nejedným úspechom, umiestnením, ocenením, pochvalou.

Pravidelne sa aktivizujú v rôznych tematicky motivovaných súťažiach, ako: Európa v škole, Vesmír očami detí, Dúha, Polícia očami detí, Bohúňova paleta, Vodný svet, Prečo som na svete rád, Folklor vo farbe, O Jánošíkov dukát, Maľovaná hudba, Ludová pieseň, Staré remeslá ... Na medzinárodnej súťažnej výstave „Bohúňova paleta“ v Poľsku sa zúčastnili M. Vrabec, A. Lisá, K. Moravčíková, Z. Lisá, M. Marko, T. Nemeš, M. Trochta, A. Ruseková. Do medzinárodnej súťaže „Európa v škole“ boli odoslané práce L. Mravcovej, J. Tášikovej a A. Marjovičovej a do celoslovenskej súťaže „Vesmír očami detí“ práce P. Ruskú, Z. Lisej a T. Vrabcovej. Na medzinárodnej výstave „Detské kresby a grafiky“ v Čechách vystavovali T. Vrabcová, M. Tekeljak, Z. Danková, B. Baňár, K. Bučko, P. Rusinová a Jana Garčeková, ktorá získala 2. miesto vo svojej kategórii.

Okrem súťažnej aktivity sa ochotne prezentujú na domácej pôde v rôznych dekoráciách: pri výročných sviatkoch - Vianoce, Veľkej noci. Príležitostne zhotovujú vkusné pozdravy učiteľom, vymýšľajú každoročne pozornosti pre prváčikov.

Každoročne tiež pripravujú (svojim) rodičom príjemné prostredie na Benefičný ples nápaditou dekoráciou.

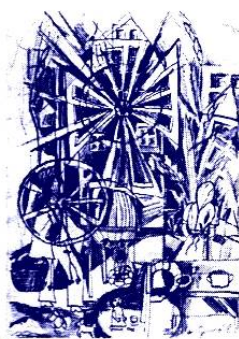
Svojou šikovnosťou a zručnosťou sa radi naživo predvádzajú aj pred verejnosťou v okresnom meste v ľudových výtvarných technikách: v šítej čipke (tenerife), v šitom gobelíne a vo vyplívaní vajíčkových výduviek. Milým prekvapením je práve zručnosť a vytrvalosť chlapcov, ktorí dokážu priam majstrovským výtvarným dielkom prekvapiť aj nejdneho dospelého.

Aj pri vlastnom sviatku MDD si viacerí zasúťažujú v kresbe a maľbe na asfalte, ba športové disciplíny toho dňa si odmenia vlastnoručne zhotovenými diplomami. Svojou šikovnosťou a nápaditosťou potešia aj každého návštevníka, či hosťa našej školy.

Dagmar Rodáková,
učiteľka výtvarnej výchovy ZŠ

Zuzka Ballova

Marcela Gurová

Zuzka Lisá

AKO PÁN BLAHUNKA PRESTAL TÚŽIŤ PO TÁLI

Tália je múza divadla a pán Ján Blahunka, hoci žije už dlhé roky v Bratislave, si na svoje pôsobenie na bobroveckom javisku takto spomína: „Keď som chodil do septimy, navštívili sme pod vedením pána Emanuela Komoráša divadelnú hru „Škvrnitá nemoc“. S ňou sme išli hosťovať jednu nedeľu do Prosieka. Bolo to pred koncom školského roka. Náš režisér vybavil na JRD traktor s vlečkou, do ktorej sme mali nastúpiť a nezašpinieť si sviatočný oblek. Sám si sadol za volant, my do vlečky, mienili sme dôstojne v Prosieku reprezentovať

našu obec. Traktor bol ale inej mienky, začal štrajkovať, nie a nie naštartovať. Viac ako dve hodiny sme sa s ním mordovali, roztláčali, aj za pomoci ochotných okoloidúcich. Bolo to na nás vidno, ešte dobre, že mama nevidela moje šaty. Zdalo sa, že je po našom zájazde. Nakoniec sa pán režisér asi zo zvedavosti pozrel do palivovej nádrže a tá bola suchá ako Sahara.

Kým sme prišli do Prosieka slniečko nás osušilo, ako tak sme si upravili svoj imidž a dôstojne splnili svoje kultúrne poslanie. Domov sme sa

vracali v pondelok nad ráno a vtedy som si spomenul, že prvú hodinu máme písomku z deskriptívy. Momentálne som vedel lepšie texty z práve hraného divadla ako potrebné poučky. Pomohol som si ako mnohí vtedajší bobroveckí študenti - posedením pod strechou trstianskej zvonice. Profesor deskriptívy poslal varovný odkaz a aj som od tej doby viac divadlo nehral.“

Zo spomienok Jána Blahunku,
Bratislava

OZVENA Z BOBROVCA: vydáva Obec Bobrovec, redakcia Obecný úrad Bobrovec č. 90, č. tel.: 0849/5596501. REDAKČNÁ RADA: Anna Oľšovská, Miroslav Kusý, Katarína Osadská. VYCHÁDZA: každé dva mesiace. POVOLENÉ: Okresným úradom Liptovský Mikuláš pod registrovaným číslom 1/97. TLAC: TYPOPRESS s. r. o., Ul. J. Zuffu 5, 031 01 Liptovský Mikuláš, tel.: 0849/5514395, tel./fax: 0849/5541490. TERMÍN UZÁVIERKY NASLEDUJÚCEHO ČÍSLA: 12. augusta 2000

